

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

KLASA 72 (5)

INDUSTRISKE SVOJINE

IZDAN 1. NOVEMBRA 1929.

PATENTNI SPIS BR. 6464.

Societa Italiana Ernesto Breda, Milano, Italija.

Uredjaj za perkusiono paljenje projektila i bombi.

Dopunski patent uz osnovni patent br. 5479

Prijava od 21. septembra 1928.

Važi od 1. maja 1929.

Traženo pravo prvenstva od 7. oktobra 1927. (Nemačka).

Ovaj se dopunski pronalazak odnosi na jedan drugi oblik izvodjenja uredjaja za perkusiono paljenje, što je pregmet glavnog pronalaska. Pronalazak primenljiv je za ručne granate (bombe) i za granate, koje se bacaju pomoću puške.

Kod tipa opisanog u glavnom patentu, pošto omot granate nema rupu u oblasti, koja je na suprotnoj strani dela, gde je smešten udarač, u slučaju gde granata svojim dnom udari o tlo dosta meko, gde se zarije ne legnuv bočno, masa, koja nosi upaljač ne teži da promeni svoj položaj i prema tome ne gura naboju prema udaruču.

Ova dopunska prijava odnosi se na variantu pomoću koje se otklanja mogućnost da upaljač slaže i to usled toga, što je udarač montiran tako, da može klizati u pravcu svoje osovine u odnosu vezivanja, pomoć u koga je vezan za omot granate.

Na priloženom nacrtu pokazan je kao primer jedan oblik izvodjenja granate po ovom pronalasku, i sl. 1 je aksialan presek, sl. 2 je pogled s kraja, sl. 3 aksialan, delimičan presek jedne varijante.

Kao što je pokazano u sl. 1, omot granate ima čauru (27) na čijem je otvoru, npr. lozom, utvrđena čaura (28) u obliku sferne glave sa centrom kod (0) i kroz koju ide rupa na osi granate.

U toj rupi leži rukav (29) sa štitom (30), koji predstavlja prstenasto grotlo,

pomoću koga se hvata sa ivicom čaura (28). Štit (30) je sferičan, sa svojim centrom kod (0), i rupa čaure (28) ima takve dimenzije, da omogućava rukavu (29) da se povije u svim pravcima oko centra (0).

U rukavu (29) postavljene su klizave ušice (31), koje su smeštene na detonatoru (21) i u aksialnoj supljini mase (B¹) i time obrazuju vodjicu za pomenutu masu. Kao u slučaju opisanom u glavnom patentu, mase (B¹) obrazovana je od jedne kute, koja sadrži eksplozivni nabolj. Prsten (32), utvrđen na ušicama (31) zauštavlja isti na rukavu (29). Detonator (21) snabdevan je pri svom dnu obodom (21') na koji se oslanja opruga (10'), koja se na svom suprotnom kraju oslanja na obod ušice (31), tako da opruga (10') teži da gura masu (B¹) prema svom ležištu u čauri (27).

Ušice (31) imaju u svom unutarnjem delu, na kraju koji se pomera u rukavu (29), udarač (6), koji стоји prema nabolju (9). Na čauri (28) nalazi se kapica (33) zatvarača, koja obuhvata štit (30) i gornji kraj ušica (31). Pošto su ušice (31) dimenzionirane tako, da se njihov spoljni kraj može osloniti na kapicu (33), to se može izostaviti prsten (32). Na kapicu (33) postavljena je probušena kapica (23), koja je vezana za šipku sigurnosti (22), koja ide kroz čauru (28) i ušice (31).

Drugi osigurač obrazovan je čivijom

(24), koja ide kroz kapicu (23) i čauru (28).

Kod oblika izvodjenja po sl. 3, gornji deo čaure (28) obrazuje sferično ležište (34) sa centrom (0), i u pomenutom ležištu leži sferna glava (35), čije je središte kod (0) i ima udarač (6). Iz sferne glave (35) strče ušice (31) koje se mogu pomerati u udubljenju mase (8¹) i leže na opruzi sličnoj opruzi (10¹), pri čem ova opruga drži glavu (35) u ležištu a masu (8¹) na dnu čaure (27) omota. Ušice (31) u glavi (35) sa udaračem u normalnom položaju držane su šipkom (22) sigurnosti, koja je vezana za kapicu (23).

Ušice (31) imaju takodje prsten (36), čiji obod leži na maloj razdaljini od unutrašnje površine čaure (28), da bi se izbeglo stalno pomeranje ose delova (31) i (8¹) u odnosu na osu granate za vreme njenog puta kroz vazduh, i to specijalno u slučaju bacanja sa bacačem granate.

Prema opisanoj konstrukciji, tako isto po sl. 3, za vreme udara delovi (31) i (8¹) mogu samo oscilirati u bloku oko sfernog utvrđenog zglavka i to sa centrom kod (0), kao u slučaju sl. 1.

U svakom slučaju donja kalota čaure (27) omota profilisana je na svom kraјnjem delu, koji je u dodiru sa dnom mase (8¹), tako da se posle oslobođenja šipke (22), svako skretanje ose mase (8¹) i ušice (31), koje se vode po toj masi u odnosu na osu čaure (27—28), vrši, u slučaju bočnog udara granate, pomeranje mase (8¹) sa nabojem (9) prema udaraču (6), kao što je opisano u glavnom patentu.

Kad granata udari u cilj u pravcu svoje ose i dnom kapice (33), nastaje, kao u

glavnom patentu, pomeranje usled inercije mase (8¹), koje tera naboј prema udaraču (6).

Ako naprotiv, udari projektil u pravcu svoje ose sa donjim delom čaure (27), mase (8¹) se ne pomera, ali ušice (31) sa udaračem (6) i sa glavom (35) u slučaju (sl. 3) usled inercije idu napred u aksialnu šupljinu mase (8¹), sabijajući oprugu (10¹), i prema tome udarač (6) tako isto udara naboј (9).

Patentni zahtevi.

1) Uredaj za perkusiono paljenje za ručne granate ili granate bacane vatrenim oružjem, prema glavnom patentu br. 5479 naznačen time, što je elemenat (6) vezan za omot, postavljen pokretno u pravcu svoje ose a u odnosu na vezu (28—30) kojom je vezan za omot.

2) Uredaj po zahtevu 1, naznačen time, što je veza izvedena preko štita oblika sferne kalote (30), koji se hvata sa sfernim delom (28), koji ima isto središte, pri čem je štit (30) nošen od strane jednog rukava (29), gde je ekliznuo montiran elemenat (6) vezan za uredaj.

3) Uredaj po zahtevima 1 i 2, naznačen time, što je vezani elemenat uredaja udarač (6), koji je vezan za spoljni kraj ušice (31), koje su klizno montirane u rukavu (29), koji je vezan i vodjen u aksialnoj rupi mase (8¹), koja obrazuje drugi pokretan elemenat uredaja.

4) Uredaj po zahtevu 1, naznačen time, što je veza obrazovana sfernim ležištem (28), koje je predviđeno u omotu granate i sfernog glavom (29—30), koja nosi udarač (6) i vodjice (31) po kojoj klizi pokretna masa.

